

Kendimizle barışık olmak

Mesih'in esenliği yüreklerinizde hakem olsun.
(Koloseliler 3,15)

Önceki vaazlarda gördüğümüz üzere, selametın kaynağı "Selamet'in Efendisi", Mesih kendisidir. Müminler, bu tükenmez kaynakla irtibatla oldukları sürece Tanrı'nın selameti yüreklerine de ödöl olarak aktarılır. "Mesih'in esenliği yüreklerinizde hakem olsun." (Koloseliler 3,15)

Ancak, Elçi Pavlus ve genellikle Kutsal Kitap "yürek" kelimesini kullandığında neyi kasteder? Elbette sözkonusu insan vücudunun bir organı olan kalp değildir. "Yürek" insanın ruhunun saklı dünyasını ifade eden bir manevi "organdır". İnsanın manevi kalbi, yani yüreği, onun var oluşunun ve kişinin merkezidir. Manevi olayların sahnesi, hür iradesi sonucu olarak müminin Yaratanı yani Tanrısı ile buluştuğu mekandır.

Her insanın arzusu yüreğinde selametın hakim olmasıdır. Ve hepimizin bildiği üzere, selametın, insan yüreğinde egemenlik sürmesi için, Rab yeryüzüne geldi (insan oldu) ve asırlarca beklenen o selameti insanlara getirdi.

Her büyük hazinenin hırsızlara maruz kalabileceği gibi, selamet hazinesi de tehlike altında bulunabilir. Bu tehlikeler dışarıdan gelen tehlikeler değildir. (din şehitlerini düşünelim: onlar işkence edildikleri anda bile selamet içindeydiler.) Ancak insanın selametini zedeleyecek tehlike iç dünyasından gelir. Rab bunun altını çizmişti: "Çünkü kötü düşünceler, cinayet, zina, cinsel ahlaksızlık, hırsızlık, yalan tanıklık ve iftira hep yürekten kaynaklanır." demişti. (Matta 15,19)

Dikkat etmeyip yukarda bahsedilen ve daha birçok ruhsal bakımdan ölümcül "virusler"ın yüreyimize işlemelerine izin verirsek, selamet, onlarla birlikte aynı yerde yaşayamadığı için, yüreğimizi terk eder.

Süreç nasıl işler? Başlangıçta sınanma, ister hilekar bir düşünce, ister yolsuz bir arzu, ister günahkar bir eyleme davet olarak, yüreğimizin kapısını çalar. Kutsal Ruh'un bize lütfettiği manevi gözümüz, yani vicdanımız, tehlikenin farkına varır ve yüreğimize bu davete "hayır" demesini tebliğ eder. Eğer ki yüreğimiz, uyanık olan vicdanımızın sesine itaat ederse, tehlikeden kurtulur. Yüreğimiz ayartmalarla ne kadar sınanırsa sınanırsın, dayanma gücüne sahipse, selametle kalacaktır. Olur ki yüreğimiz, vicdanımızın sesini duymaya tenezzül etmezse ve günah işlemeyi kabul ederse, o zaman Tanrı'nın selameti kaybolur.

Ama ümidimiz kaybolmaz. Bu iç savaş ve ruhumuzun çalkantısı dindikten sonra, eğer insan, "Selametın Efendisi" olan Mesih'e yönelmek isterse, yüreğindeki selameti yeniden elde edebilir. Çünkü Esenliği sağlayan Rab, günahın tutkularına karşı galip gelebilmesi, zayıf imandan kaynaklanan korkularını yenmesi ve hayatın sıkıntılı durumlarında güç, sabır ve cesaret bulabilmesi için tövbe eden mümine lütfünü verecektir.

"Selamet kaynağı olan" Mesih'in bizimle olmasının kanaati, müminlere, kuvvetli bir güven hissi ve daim bir iç esenlik sağlamaktadır. Bu şekilde ruhumuz

sakinleşir, vicdanımız huzur bulur, insan kendisiyle barışır, mızılınmaz ve bazılarının yaptığı gibi, kendinen ve "bahtsızlığı"ndan şikayetçi olamaz. Yüreği sevinç ve Kutsal Ruh'un tüm diğer meyveleriyle dolup taşar.

Selamete dolu bir yürek, semavi kapıların açık olduğunu; dualarının Tanrı'ya ulaştığını hisseder. Merhametli Rab, İlahi İradeye uygun olan arzularını gerçekleştirecektir. Esenlik içinde yaşayan bir insan, hala yeryüzündeyken bile Semavi Krallığın mutluluğunu ve sevincini önceden tatmaya başlar.

Sevgili kardeşerim, madem Mesih'in selametini yüreklerimizde muhafaza etmek o kadar gereklidir, o zaman çok dikkatli olalım; İç selametimizi kaçırarak ve onu bizden uzaklaştıracak herhangi bir "virüs"ün yüreyimize sızmasına izin vermeyelim. Her düşünce, istek ve eylemimiz, Mesih'in selametini elde etme amaçlı olmalıdır.

Dolayısıyla, bu değerli nimeti, yani selameti, her birimize bahşetmesi için sıklıkla Kutsal Ruh'a yalvaralım. Elçi Pavlus'un yazdığı üzere, selametin, insana sağladığı bereketler, insanın akli erişemeyecek kadar çok ve mühimdirler. "Her türlü kavrayışı aşan Tanrı'nın esenliği Mesih İsa aracılığıyla yüreklerinizi ve düşüncelerinizi koruyacaktır. (Fil.4,7)

Özellikle, her İlahi Litürji ve diğer kutsal ayinler esnasında, Ayini icra eden ruhaninin söylediği selamete ilgili dualara dikkat etmenizi ve onları önemsemenizi rica ediyorum. Rabbin selametini elde etmekle alakalı dualar yüreyimize işlesin ve her defasında bu duaları coşku ve imanla Tanrı'ya yöneltilim. Ayrıca ayini icra eden ruhani "Tekrar ve tekrar barış içinde Rab'be yalvaralım" dediğinde, tüm ruhsal gücümüzü toplayıp bize endişe ve huzursuzluk yaratan bütün düşünceleri aklımızdan uzaklaştıralım ve o anda Tanrı'ya tapınmamıza ve orada yaşananlara odaklanalım. Ruhani "Hepinize barış olsun" dediği an, alçagönüllülikle eğilelim ve Mesih'in elinden aldığımızı düşünerek selamet nimetini kabul edelim. Her gün "Rab Tanrı'mız bize selamet ver" (Yeş.26,12) dileyerek dua edelim.